

Мороз Оксана Віталіївна,
здобувачка другого курсу
факультету соціології і права
Національного технічного університету України
Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського

Вплив глобалізації на систему міжнародних зв'язків України та європейських країн

Політичний та економічний розвиток країн світу потребує постійного розвитку, який відбувається з урахуванням усіх можливих форм впливу такого явища як глобалізація. В умовах сьогодення глобалізацію необхідно сприймати як об'єктивний процес, який виступає як наслідок розвитку міжнародних економічних відносин та зв'язків. Разом з тим, вона являє собою процес, завдяки якому створюються можливості для вироблення нових зовнішньоекономічних стратегій та міжнародних політичних зв'язків, враховуючи нові реальності [1, с. 73].

На даний час, враховуючи політичні та економічні труднощі України, необхідно підкреслити, що покращити становище держави можливо лише завдяки застосуванню ефективної зовнішньоекономічної політики, використовуючи міжнародні зв'язки із європейськими країнами.

Дослідження співробітництва й міжнародних зв'язків України та європейських держав, що включає в себе також умови інтеграції держави до Європейського союзу, проводяться такими науковцями, як С.І. Ткаленко, Т.В. Горянська, О.С. Кваша, А.В. Синякова та інші.

Проте, зважаючи економічну-політичну ситуацію, яка відбувається в Україні зараз, а також стрімкий розвиток подій, які мають загальнополітичний характер світового рівня, виникає потреба подальших досліджень перспектив міжнародних зв'язків України та європейських країн.

Для початку необхідно відмітити, що Україна в минулому не мала своєї державності, і була лише складовою частиною інших країн. Проте, з отриманням незалежності, досить швидко сформувався політичний статус держави на арені міжнародних відносин. Згідно Конституції України, вона виступає як суверенна, незалежна, демократична, соціальна та правова держава [2]. Таким чином, зовнішня політика України здійснюється з дотриманням цих норм.

Припускається, що значення терміну «політика» варто розглядати як «реалізацію влади». Закономірно, що «державна політика» передбачає реалізацію державної влади у певній із сфер правового регулювання. Наприклад, зовнішня політика держави демонструє обраний нею вектор розвитку відносин на міжнародній арені із іншими суб'єктами міжнародного права. У той же час, очевидно, що зовнішня політика держави безпосередньо пов'язана із внутрішньою.

Однак, під час їхньої реалізації важливим є дотримання основоположних принципів. Показовим є той факт, що сьогодні є

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ткаленко С.І. Глобалізація і відкрита економіка України: європейський інтеграційний вектор Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. Науковий журнал К: УДУФМТ 2021 №3–4 С. 43–50.
2. Конституція України Верховна Рада України; Конституція України, Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР.
3. Кваша О. С., Синякова А. В. Україна та ЄС: проблеми та перспективи інтеграції в сучасних умовах, Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2019. № 23, частина 1. С.112-117.
4. Про заснування Європейської Спільноти (Договір про заснування Європейського економічного співтовариства): Договір, 25.03.1957. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_017#Text.
5. Прудченко Є. Д. Копенгагенські критерії Є. Д. Прудченко. Дніпропетровська обласна універсальна наукова бібліотека Центр Європейської Інформації. 2007. С. 30.
6. Про затвердження Методики визначення критеріїв євроінтеграційної складової державних цільових програм: Наказ Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, 16.03.2005 № 62. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0438-05#Text>.
7. До ЄС у турборежимі: як та коли розглядатимуть заявку України про прискорений вступ. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2022/03/1/7134994/>.
8. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 01.07.2010 р. № 2411-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2411-17#Text> (дата звернення: 20.10.2022 р).

чинним Закон України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», у якому визначені загальні принципи реалізації внутрішньої і зовнішньої політики. Це свідчить про бажання державних органів нормативно врегулювати спрямування України у сфері зовнішніх зносин та закріпити базові орієнтири у цих сферах. Так, для прикладу, можна простежити, що деякі із засад внутрішньої та зовнішньої політики впливають одна на одну. Зокрема, такі загальні принципи внутрішньої політики, як верховенство права, рівність усіх суб'єктів права власності перед законом, соціальної спрямованості економіки є своєрідним відображенням деяких засад зовнішньої політики, зокрема поваги до прав людини та її основоположних свобод, суверенної рівності держав, взаємовигідного співробітництва між державами [8] тощо.

На здійснювану державою зовнішню та внутрішню політику впливають безліч чинників. Припускається, що ними є соціальні, економічні, географічні та навіть історичні фактори. Окрім цього, у сучасних реаліях вагоме значення відіграють глобалізаційні процеси. Зміцнення відносин між державами у зазначених сферах сприяє посиленню ролі розвитку зовнішньої політики кожної із держав, що беруть участь у таких відносинах. Так, тісна співпраця держав безпосередньо впливає на їхню економіку, що утворює засаду забезпечення з метою повноцінного економічного розвитку, підвищення добробуту народу інтеграції економіки України у світову економічну систему [8]. Зближення зв'язків у сфері науково-технічного прогресу закріплює такий принцип, як підтримка інтеграції України у світовий інформаційний простір [8].

Необхідно підкреслити важливість міжнародної співпраці та встановлення зв'язків України з іншими державами, адже це, насамперед, сприяє її розвитку як сучасної демократичної держави. Особливу увагу слід приділити міжнародним організаціям. Слід відмітити, що Україна є членом таких міжнародних організацій, як ООН, Партнерство заради миру, РС, ГУАМ та інші.

У контексті глобалізації, з метою набуття нового досвіду та можливостей, одним із найважливіших та актуальних питань є членство України в Європейському Союзі. Слід зазначити, що членство в даній міжнародній організації потребує низку вимог до потенційних кандидатів, яких Україна за останні свої десятиріччя не могла досягнути [3, с. 29]. Такі вимоги закріплюються у статті 49 Маастрихтського договору [4], де зазначені географічні та загальні політичні критерії та в Копенгагенських критеріях [5, с. 7], де вимоги описані більш детально.

Згідно даних вимог, Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції України видало наказ про затвердження Методики визначення критеріїв євроінтеграційної складової державних цільових програм [6], де закріплює основні програми внутрішньої та зовнішньої політики, які сприятимуть інтеграції України до ЄС.

Проте, внаслідок повномасштабного вторгнення Росії на територію України 24 лютого 2022 року, глобалізація досягнула нового рівня. Таким чином, становище на арені міжнародних відносин значно змінилось, що стосується і зв'язків України з іншими державами. Військово-політична ситуація України на даний час характеризується значними змінами у військовій та соціальних сферах, що значно привертає увагу міжнародної спільноти. Особливо слід виділити, що значно

підсилилось значення України як демократичної правової держави у міжнародному товаристві.

Таким чином, 28 лютого 2022 року президентом України Володимиром Зеленським, прем'єр-міністром та спікером було підписано заявку на членство у Європейському союзі, завдяки чому Україна беззаперечно може вважатися європейською державою. Також, 8 квітня 2022 року головою комісії було передано президенту України опитувальник, що визначає готовність держави розпочати переговори про вступ [7]. Такий великий крок є гарантією зміцнення позиції України у світовій системі міжнародних відносин в умовах глобалізації та військово-політичної ситуації, яка є актуальною на даний час.

Отже, умови глобалізації є викликом для будь-якої держави світу в тому числі і України. Таке явище потребує ефективної взаємодії, міжнародного співробітництва та міцних зв'язків. В умовах війни Україна значно потребує міжнародної підтримки, тому членство в ЄС є найбільш ефективним способом співробітництва із європейськими країнами. Адже це сприяє закріплення ролі України на міжнародній арені, реалізації національних інтересів та побудови економічно-розвинутої та демократичної держави.

